

2. Instanța de fond a constatat că la 11 septembrie 2015, orele 14.00, inculpatul Șcerban Nicolai, conducând automobilul „BMW 520”, număr de înmatriculare XXX xxx, se deplasa pe traseul Cimișlia - Chișinău, în direcția mun. Chișinău. În timpul deplasării, în apropierea s. Răzeni, r-nul Ialoveni, kilometrul 23 plus 680 metri, fiind antrenat în depășirea în coloană a automobilelor „Hyundai Tucson”, număr de înmatriculare XXXX xxx și „Hyundai Accent”, număr de înmatriculare XXX xxx, care se deplasau regulamentar pe banda din dreapta a carosabilului, fără a manifesta dexteritate în conducere și a ține cont de situația rutieră, fără a menține în timpul depășirii un interval lateral suficient în raport cu vehiculul depășit și fără a se asigura că nu stânjenește vehiculul depășit, s-a neîncolonat pe banda din dreapta a carosabilului, stânjenind deplasarea regulamentară a automobilului „Hyundai Accent”, număr de înmatriculare XXX xxx, apoi, neîntemeiat a creat obstacol vehiculului depășit „Hyundai Accent”, număr de înmatriculare XXX xxx, ce s-a manifestat prin frânare bruscă în lipsa unor cazuri excepționale, tăindu-i astfel, forțat, calea și, încălcând în așa mod, prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, și anume: pct. 3, pct. 45 alin. (1) lit. b) și d); pct. 39 alin. (1); pct. 51 lit. d); pct. 51 alin. (2) și pct. 50 lit. d) - a creat situație de accident pentru conducătorul automobilului „Hyundai Accent”, număr de înmatriculare XXX xxx, care a fost determinat ca în vederea evitării coliziunii cu automobilul „BMW 520”, număr de înmatriculare XXX xxx, să frâneze lent și să vireze spre dreapta, însă consecințele acțiunilor ilegale ale conducătorului automobilului „BMW 520”, număr de înmatriculare XXX xxx, Șcerban Nicolai, nu au putut fi evitate, iar automobilul „Hyundai Accent”, numărul de înmatriculare XXX XXX, a derapat și s-a ciocnit într-un pilon de pe marginea drumului, apoi s-a răsturnat într-un șanț.

În rezultatul impactului, lui Curbanov Oxana, care se afla în automobilul „Hyundai Accent”, număr de înmatriculare XXX xxx, i-a fost cauzată fractura închisă diafizară a osului humeral drept în 1/3 distală cu deplasare, edem a țesuturilor moi la nivelul brațului drept, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2495/D din 02.11.2015, ce se califică ca vătămare medie.

Instanța a reținut, că inculpatul nu a recunoscut vina, declarând că se deplasa cu automobilul închiriat de model „BMW”, număr de înmatriculare XXX xxx, viteza fiind aproximativ de 95 km/h. În automobil se afla soția sa și copilul. Deplasarea o efectua pe partea stângă a benzii, iar în față, pe banda din dreapta se deplasa automobilul „Hyundai Tucson”, el dorind să-l depășească, însă în același moment automobilul „Hyundai Accent” a ieșit la depășirea mașinii din fața sa. A frânat ca să nu-l tamponeze, după care s-a deplasat din urma acestuia și în dreptul automobilului „Hyundai Tucson” i-a făcut semne șoferului automobilului „Hyundai Accent” de a se feri, pentru a depăși, însă el a continuat să meargă lent. Apoi el s-a deplasat pe banda din stânga și, aliniindu-se cu automobilul „Hyundai Accent”, i-a arătat șoferului gesturi de reproș. A dorit să se oprească dar soția i-a zis să meargă mai departe, el continuând deplasarea. Nu s-a uitat pe oglinzi și nu a văzut ce s-a întâmplat cu

automobilul „Hyundai Accent”. Despre accident a aflat ulterior. Prin manevra sa, nu a creat nici un obstacol nimănui, și nu cunoaște din ce motiv conducătorul automobilului respectiv a cotit la dreapta și s-a tamponat de pilon.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Curbanov O. a relatat, că se deplasa în calitate de pasager pe bancheta din față în automobilul „Hyundai Accent”, numărul de înmatriculare XXX xxx, pe traseul Reni - Chișinău. La volan se afla soțul ei, Curbanov S. Deplasarea avea loc pe banda din dreapta și dorind să depășească un automobil din față de marca Hyundai, s-au deplasat pe banda din stânga. După depășire au trecut pe banda din dreapta în fața automobilului depășit. În acel moment, un automobil de marca BMW, din spatele lor i-a întrecut și a început să-i preseze către acostament din partea dreaptă, iar trecând în față a frânat brusc, fără niciun motiv. Astfel, pentru a evita impactul cu acest automobil, soțul a ieșit pe acostament, tamponându-se de un pilon după care s-a dus în șanț.

Martorul Curbanov S. a declarat, că se deplasa la volanul automobilului „Hyundai Accent”, număr de înmatriculare XXX xxx, în direcția mun. Chișinău. Deplasarea avea loc pe partea dreaptă a traseului. În apropiere de s. Răzeni, r-nul Ialoveni, având în față sa un automobil de marca „Hyundai Tucson”, a hotărât să-l depășească pe partea stângă. După depășire a revenit pe partea dreaptă, însă un automobil de marca BMW, a început efectuarea depășirii automobilului său. Până a finisa manevra, șoferul acestui automobil a început să se apropie și să-l constrângă către acostament, el fiind nevoit să se ferească spre dreapta neputând să frâneze, distanța fiind mică dintre el și automobilul „Hyundai Tucson” din spatele său. Ajungând pe acostament s-a tamponat de un pilon astfel ajungând în șanț. Automobilul de marca BMW s-a deplasat mai departe.

În procesul - verbal și schița respectivă, este descris locul accidentului rutier pe traseul Chișinău - Reni, în apropierea s. Răzeni, r-nul Ialoveni, care s-a manifestat prin tamponarea automobilului „Hyundai Accent”, condus de Curbanov S., într-un pilon din beton.

Raportul de expertiză medico - legală nr. 2495/D din 02.11.2015, confirmă că pasagerul Curbanov O., a suferit leziuni corporale manifestate prin fractura închisă diafizară a osului humeral drept în 1/3 distală cu deplasare, edem a țesuturilor moi la nivelul brațului drept, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Cele expuse, dovedesc în ansamblu vinovăția inculpatului în încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, manifestată prin manevre periculoase fiind la volanul automobilului BMW, prin frânare nejustificat bruscă în fața automobilului „Hyundai Accent” soldată cu deraparea mașinii din spate și tamponarea unui pilon, fapt ce a dus la cauzarea leziunilor corporale medii pasagerului Curbanov O.

Poziția apărării, că șoferul mașinii din spate urma să păstreze distanța cu automobilul din față de model „BMW” nu poate fi reținută, deoarece acest fapt nu și-a găsit confirmare. Or, anume comportamentul agresiv și intenționat al inculpatului la

volanul mașinii sale, a dus la deraparea de pe traseu a mașinii din spate. Manevra bruscă a mașinii „BMW” este confirmată de însăși inculpat, care a indicat că copilul său de vârsta fragedă, care se afla în mașină, s-a speriat și a început să plângă.

În baza probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 16, 61, 75-77 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, că s-au stabilit circumstanțele atenuante – comiterea pentru prima oară a unei infracțiuni mai puțin grave și prezența copilului minor la întreținere, circumstanțe agravante nefiind stabilite, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

3. Avocatul Sergiu Hîncu, a declarat apel solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat, că toate persoanele audiate au dat declarații divergente.

Organul de urmărire penală nu a evitat să efectueze în cazul dat o verificare a declarațiilor la locul comiterii accidentului, lucru absolut necesar, din motiv că nici inculpatul nu a recunoscut vina și nici martorul Curbanov S., care inițial a fost pus sub urmărire penală și ulterior scos de sub urmărire penală prin ordonanță. Instanța de fond s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate Curbanov O. care este soția martorului Curbanov S., care de fapt a fost șoferul automobilului „Hyundai Accent”, și a dat o apreciere greșită declarațiilor condamnatului.

Șoferul automobilului „Hyundai Accent”, deplasându-se pe partea dreaptă a traseului a început o manevră de depășire bruscă fără a semnaliza corespunzător și fără a se asigura că pe banda din stânga, regulamentar efectua manevra de depășire automobilul „BMW”, condus de inculpat, și pentru a evita impactul cu automobilul „Hyundai Accent”, condus de Curbanov S., inculpatul a frânat brusc, sperindu-se și întrând în panică.

Instanța de fond nu s-a expus asupra declarațiilor date de martorul apărării Rădiță L., audiată atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, care a relatat că situația de accident a provocat-o Curbanov S. conducând automobilul „Hyundai Accent”, cu numărul de înmatriculare XXX xxx.

La baza emiterii sentinței de condamnare stau doar declarațiile părții vătămate Curbanov O. și a martorului Curbanov S., care conțin neclarități referitor la acțiunile inculpatului, cum ar fi că a efectuat manevra de depășire și s-a reîncadrat pe banda din partea dreaptă a traseului și a frânat brusc, și din această cauză s-a creat situația de accident, sau altă declarație cum ar fi că în momentul depășirii, inculpatul s-a apropiat cu automobilul „BMW” de automobilul „Hyundai Accent” și a început a-l stânjeni, motiv pentru care s-a creat situația de accident. Anume aceste declarații diferite pun la îndoială veridicitatea și corectitudinea lor, și astfel de probe sunt puse la baza sentinței de condamnare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a indicat, că prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului just fiind încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

Vinovăția inculpatului este demonstrată prin cumulul probelor cercetate de către instanța de fond și verificate de instanța de apel, și anume:

declarațiile părții vătămate Curbanov O. că se deplasa pe bancheta din față în automobil „Hyundai Accent”, la volan era soțul Curbanov S. Se deplasau pe banda din dreapta și dorind să depășească un automobil din față de marca Hyundai, s-au deplasat pe banda din stânga, după depășire au trecut pe banda din dreapta în fața automobilului depășit. În acel moment un automobil de marca „BMW” din spatele lor, i-a întrecut și a început să-i preseze către acostament din partea dreaptă, iar trecând în față, a frânat brusc, fără motiv. Soțul, pentru a evita impactul a ieșit pe acostament, tamponându-se de un pilon după care s-a dus în șanț. Inculpatul a plecat, cu toate că a văzut accidentul, accelerând viteza;

declarațiile martorului Curbanov S., că se deplasa la volanul automobilului „Hyundai Accent”, număr de înmatriculare XXX xxx, împreună cu soția. Se deplasa pe partea dreapta a traseului și având în fața sa un automobil de marca „Hyundai Tucson” a hotărât să-l depășească pe partea stângă. După depășire a revenit pe partea dreaptă, însă un automobil de marca „BMW” a început depășirea automobilului său și până a finisa manevra, a început să se apropie și să-i constrângă către acostament, el fiind nevoit să se ferească spre dreapta, neputând să frâneze, distanța fiind mică dintre ei și automobilul „Hyundai Tucson” din spate. Pe acostament s-a tamponat de un pilon, după care a ajuns în șanț, iar automobilul de model „BMW” s-a deplasat mai departe;

procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier cu schița accidentului, descrie locul accidentului rutier, care s-a manifestat prin tamponarea automobilului „Hyundai Accent” condus de Curbanov S. într-un pilon din beton;

raportul de expertiză medico-legală nr. 2495/D din 02.11.2015, care confirmă că pasagerul Curbanov O. a suferit leziuni corporale manifestate prin fractura închisă diafizară a osului humeral drept în 1/3 distală cu deplasare, edem a țesuturilor moi la nivelul brațului drept, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Astfel, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în dispoziția art. 264 alin. (1) Cod penal, probele la care face trimitere instanța de fond și puse la baza sentinței, fiind certe pentru a concluziona incontestabil vinovăția inculpatului în încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, manifestată prin manevre periculoase la volanul automobilului „BMW”, prin frânare nejustificat - bruscă în fața automobilului „Hyundai Accent”, soldată cu deraparea mașinii din spate și

tamponarea unui pilon, fapt ce a dus la cauzarea leziunilor corporale medii pasagerului Curbanov O.

Argumentele inculpatului, prin care pledează nevinovat, nu și-au găsit confirmare. Fapta săvârșită de inculpat a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate Curbanov O. și a martorului Curbanov S., că se deplasau cu automobilul „Hyundai Accent” pe partea dreaptă a traseului, având în față un automobil „Hyundai Tucson”, hotărând să-l depășească pe partea stângă, după depășire a revenit pe partea dreaptă, însă un automobil de marca BMW a început să-i depășească, până a finisa manevra, a început să se apropie și să-i constrângă către acostament, fiind nevoit să se ferească spre dreapta neputând să frâneze, distanța fiind mică dintre ei și automobilul „Hyundai Tucson” din spate. Pe acostament s-au tamponat de un pilon, astfel ajungând în chiuvetă.

Poziția inculpatului este combătută prin cumulul de probe administrate, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile părții vătămate și a martorului enunțat, cât și în materialele cauzei, care ar crea dubii, nu sunt reținute.

Declarațiile inculpatului, că pentru a evita impactul cu automobilul „Hyundai Accent” condus de Curbanov S. a frânat brusc și copilul s-a speriat și a intrat în panică, urmează a fi apreciate critic, deoarece aceste argumente se combat prin probele prezentate și cercetate în ședința de judecată, iar poziția inculpatului urmărește scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă.

Prima instanță a efectuat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu respectarea procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți, în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din CEDO.

Criticile cu privire la aprecierea probelor efectuate de instanța de judecată exprimă opinia subiectivă a apelantului, care nu are suport probant.

La stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acordând deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, aplicând în privința acestuia o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

5. Avocatul Sergiu Hîncu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a indicat, că instanțele nu au luat în considerare motivele invocate de apărare. Mai mult ca atât, le-au respins ca nefondate, apreciindu-le critic.

Instanța de fond, nu s-a expus asupra declarațiilor date de martorul apărării Rădiță L., audiată atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, care a relatat că situația de accident a provocat-o Curbanov S., conducând automobilul „Hyundai Accent”, cu numărul de înmatriculare XXX XXX, astfel îngrădindu-i-se dreptul la apărare.

La baza emiterii sentinței de condamnare stau numai declarațiile părții vătămate Curbanov O. și ale martorului Curbanov S, care conțin neclarități referitor la acțiunile condamnatului, precum că a efectuat manevra de depășire și s-a reîncadrat

pe banda din dreapta a traseului, a frânat brusc și din această cauză s-a creat situație de accident sau altă declarație, cum ar fi, că în momentul depășirii inculpatul s-a apropiat cu automobilul „BMW” de automobilul „Hyundai Accent” și a început a-l stânjeni, motiv pentru care s-a creat situația de accident. Anume aceste declarații diferite pun la îndoială veridicitatea și corectitudinea lor, și astfel de probe sunt puse la baza sentinței de condamnare.

Inculpatul este nevinovat, aflându-se doar la locul nepotrivit, într-un timp nepotrivit, iar fapta pentru care a fost condamnat nu întrunește elementele infracțiunii.

În drept recursul a fost întemeiat pe art. 427 alin. (1) p. 12) Cod de procedură penală – faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi încadrarea juridică corectă în asemenea caz, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Curbanov O. și ale martorului Curbanov S., din care rezultă clar că inculpatul, în procesul depășirii lor, a început să se apropie de ei și să-i constrângă către acostament, să frâneze brusc fiind în fața lor, Curbanov S. fiind nevoit să se ferească spre dreapta, pe acostament, unde s-a tamponat de un pilon; procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier cu schița respectivă; raportul de expertiză medico-legală nr. 2495/D din 02.11.2015, că pasagerul Curbanov O. a suferit leziuni corporale manifestate prin fractura închisă diafizară a osului humeral drept în 1/3 distală cu deplasare, edem a țesuturilor moi la nivelul brațului drept, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, ultimul încălcând vădit prevederile *pct. 3, 45 alin. (1) lit. b), d), 39 alin. (1), 51 lit. d)* din Regulamentul Circulației Rutiere (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul menționat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.-5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Este de remarcat și că, potrivit art. 336 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată. Obiecțiile și încheierea asupra lor se anexează la procesul-verbal.

În conformitate cu prescripțiile art. 90 alin. (2), 414 alin. (1) - (3), 413 alin. (4) Cod de procedură penală, nici o persoană nu poate fi silită să facă declarații contrar intereselor rudelor sale apropiate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul – verbal. Dacă declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel. În cazul în care invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță.

Potrivit procesului-verbal al ședințelor de judecată, în instanța de fond martorul Radița L. a declarat că este soția inculpatului și a refuzat să dea declarații, iar în instanța de apel apărarea nu a solicitat în genere audierea acestui martor sau

examinarea altor probe, cu o eventuală trimitere la prescripțiile din art. 414 alin. (3), 413 alin. (4) Cod de procedură penală (vol. I, f.d. 196, vol. II, f.d. 20-25).

Asupra respectivelor procese-verbale nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prevederile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile înserate în acest act procedural sunt prezumate a fi veridice.

Prin urmare, argumentele recurentului că: „*instanța de fond, nu s-a expus asupra declarațiilor date de martorul apărării Rădiță L., audiată atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, care a declarat că situația de accident a provocat-o Curbanov S., conducând automobilul „Hyundai Accent”, astfel îngrădindu-se dreptul la apărare*”, sunt absolut neîntemeiate (pct. 5. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sergiu Hîncu, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 28 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, în privința inculpatului Șcerban Nicolai Xxxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 martie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco